

Nyheter

GP granskar: Larmet från 112

Verner fick vänta över två timmar – blev förlamad

När Verner Berndtsson insjuknade i en stroke dröjde ambulansen två timmar och tjugo minuter – och Verner blev förlamad. Sjukvårdens larmcentral skulle minska de felaktiga ambulansutryckningarna och samtidigt öka patientsäkerheten. Men GP kan avslöja att de vid flera tillfällen gjort felbedömningar i livshotande situationer.

På förmiddagen den 15 oktober förra året började Verner Berndtsson, 89, prata sluddrigt när han stod vid spisen i lägenheten i Torslanda. Han tappade kraften i benen och hans fru Ann-Marie, 89 fick hjälpa honom att flytta sig till sängen.

– Jag förstod ju att det var något allvarligt så jag ringde efter Hans, säger Ann-Marie Berndtsson.

Hans Berndtsson, 63, är parets son och när han hade kommit till lägenheten ringde han ambulans. Han misstänkte direkt att pappan hade fått en stroke och tycker själv att hans föräldrar borde ha varit snabbare med att slå larm.

– Jag trodde ju att ambulansen skulle komma hit inom en kvart–tjugo minuter. Det gick en halvtimme, det gick 45 minuter och efter en timme förstod jag att någonting hade hänt så jag ringde och frågade, säger Hans.

När han ringde igen fick han veta att sjuksköterskan som svarade på Sjukvårdens larmcentral hade gått igenom en checklista för varnings-tecken på stroke – och konstaterat att Verner bara uppfyllde ett av kriterierna. Därför skickades ingen ambulans direkt.

– Då blev jag väldigt frustrerad och det var lite hårda ord kanske men jag

bad om ursäkt och hon sa att hon skulle skicka så fort som möjligt.

Larmet hade fått prio 2, inte prio 1 som används vid livshotande tillstånd. Det skulle dröja totalt två timmar och tjugo minuter innan ambulansen kom till lägenheten.

– Att vänta på ambulansen var ju fruktansvärt, man känner sig så maktlös, säger Hans Berndtsson.

GP har granskat samtliga anmälningar till patientnämnden och Inspektionen för vård och omsorg som rör Sjukvårdens larmcentral. Den regionala larmcentralen skapades hösten 2017 och motiverades framför allt med att endast legitimerade

de sjuksköterskor skulle göra de medicinska bedömningarna och att det skulle leda till högre kompetens och bättre bedömningar.

Tidigare i år tog de över ansvaret för att svara på alla larmsamtal i regionen.

Samtidigt konstaterades det i utredningen som låg till grund för beslutet att det inte fanns något vetenskapligt stöd för de förutspådda resultaten i den forskning som gjorts.

Målet var även att minska antalet ambulansutryckningar.

– Jag kände ju spontant när jag pratade med henne att hon hade fått förhållningsregler att vara väldigt restriktiv, att inte skicka onödiga transporter. Den uppfattningen fick jag, säger Hans Berndtsson.

GP:s granskning visar att ett stort antal människor är missnöjda över bedömningarna som gjorts. I ett flertal fall under centralens korta livslängd har även verksamheten själv konstaterat att de har gjort fel.

När ambulanspersonalen till slut kom till Torslanda, konstaterade de att Verner hade en misstänkt stroke. De försökte få in honom på Sahlgrenskas strokeavdelning, utan framgång. I stället åkte de till akuten. Där skulle det dröja ytterligare sju timmar innan Verner undersöktes med röntgen. Under tiden blev Verners talförmåga sämre och sämre och han kissade på sig utan att någon bytte på honom på två timmar, berättar Hans Berndtsson.

– Det var fullständigt kaos, det var som ett krigsläger.

Röntgenundersökningen konstaterade att Verner hade en ponsin-

”

Jag trodde ju att ambulansen skulle komma hit inom en kvart–tjugo minuter. Det gick en halvtimme, det gick 45 minuter och efter en timme förstod jag att någonting hade hänt

Hans Berndtsson
Son till Verner Berndtsson

farkt. Den fångades inte upp av checklistan som används av larmcentralen, säger Hans.

– Det här är ju inte försvarbart. Om man misstänker en stroke så ska det ha samma prioritet som en misstänkt hjärtinfarkt, det är ju högsta prioritet då. För det finns ju en tidsgräns för att göra någonting.

I ett utlåtande från Sahlgrenskas överläkare för neurologi framgår det att behandling genom så kallad trombektomi, där en kateter förs upp i hjärnan via ett kärl i ljumsken, kan göras inom sex timmar efter insjuknandet, ibland längre. Alltså hade Verner eventuellt kunnat behandlas om ambulansen hade kommit snabbare, även om det inte är säkert att läkarna hade gjort den bedömningen på grund av riskerna som behandlingen medför.

Verner Berndtsson blev nedprioriterad av larmcentralen när han fick en stroke. "Jag förstod att det var något allvarligt", säger Ann-Marie Berndtsson om när maken började att prata sluddrigt. Till höger